

Lyceum; het was het eerste lyceum hier ter stede. In 1928 werd de eerste steen gelegd voor een eigen gebouw aan de Pieter de Hoochstraat, ontworpen door de architecten De Roos en Overeynder, en een jaar later kon het nieuwe gebouw onder grote belangstelling geopend worden.

Met recht kan het Rotterdams Lyceum een schepping van Schrijver genoemd worden; door de jaren genoot hij in alle opzichten het vertrouwen van de opeenvolgende besturen, die zelf op de achtergrond bleven, en van zijn medewerkers. Uiteraard was het succes van de school niet aan de rector alleen te danken, maar wel stelde deze het beleid vast, waarvoor hij alleen de verantwoordelijkheid droeg. Van verreweg de meeste vakken was hij goed op de hoogte; de exameneisen kende hij door en door, zodat hij aankomende docenten goede adviezen kon geven.

Een man als Schrijver zou in onze dagen doorgaan voor paternalistisch en autoritair. In zekere zin was hij dit ook, maar dat gold in die tijd allerm minst als iets ongunstigs; zeker niet omdat hij daarbij bekwaam, rechtvaardig en integer was, en bovenal menselijk. Leerlingen hadden een heilig respect voor hem en bleven hem bij voorkomende gelegenheid maar liever uit de weg – zonder succes overigens. Ook aan docenten – die hij tegenover de buitenwacht altijd dekte – kon hij binnenskamers ondubbelzinnig zeggen wat hij van hen dacht. En toch koesterde niemand, leerling noch medewerker, rancune of angst, omdat hij redelijk en rechtvaardig was, en begrip opbracht. Als van de zijde der docenten bezwaar werd gemaakt tegen een al te emotionele reactie, bond hij doorgaans in en toonde hij spijt.

Door dit alles was hij een man die eerbied afdwong: bij bestuur en curatoren, bij docenten en schoolpersoneel, bij ouders, leerlingen en oud-leerlingen. Zijn meelevende belangstelling in hun aller particuliere leven was echt, en dat wist men. Conflict-situaties waren er zoals overal, maar ze gingen snel voorbij, want uiteindelijk mocht men hem.

In Rotterdam was hij een bekende en gerespecteerde figuur, ook buiten onderwijskringen. Bijzonder groot was zijn aanzien in vrijmetselaarskringen, waar hij hoge functies vervulde. Hij was lid van de loge Frédéric Royal en erelid van het kapittel De Eendracht. Reeds vóór de tweede wereldoorlog was hij lid van het Hoofdbestuur der Orde. In de bezettingstijd zou dit